

Tá tímanslönin var 3 oyru

Vit hitti Edvard Lindenskov, ella Edvard í Rættará, sum hann verður nevndur. Halda tað kann vera vert at prátta eitt sindur um ta tíðina frá hansara ungu árum og fáa eina hómíng av hvussu ómetalliga nógv Havnin er broytt bert í hesi öld.

Edvard var býráðslimur eitt skifti frá 1960—64, valdur á javn- aðarlistanum

— Vit kenna teg mest frá majar- rinum, har tú plagdi at lempa kol í tonsatali. Men nú siggia vit ong- an svartan royk standa høgt upp í loft, ella leggja seg yvir Havnina.

— Tað er óført at tað ikki er meira, mest glaðar munnu hús- meðurnar vera, tí mangan hava tær fingið toyð á snórinum dálkað

Á VATNASKORÐUM EFTIR TORVI — Í FISK Í ALAKERI

— Tú kundt sagt eitt sindur frá tí fyrsta tú minnst.

— Ájó, broytt er í stórum. Sum smádrongur er eitt eg mest nýn minnst, at vit skuldu eftir torvi, so brátt man var so frægur. Í skúlan fóru vit 6 ára gomul tá sluppu vit at ganga í skúla, ein rúmíligan og útróðarkandi, tað sleppa ikki øll havnabørn í dag, sum plástrótið er. Tá skúladagurin var liðugur var tó ikki sloppið. Tá

ug. Eg fór tá at arbeiða saman við pápa, hann lagaði húsagrundir, tað gjordi eg so í eini 2 ár, lönin var tá 10 oyru um tíman og 15 oyru tað seinastu tíðina, hjá teimum vaksnu var lönin 25 oyru um tíman. Saman við okkum arbeiðdu eisini Dánjal Jákup og Martin á Argjum.

— Og so fór eg til skips. Fyrsta árið við »Hurrycane«, Óli hjá Sven forði hana. Fyrst fóru vit undir Foroyum og síðan á Eysturlandið. Tað var í 1913 — minnst at úr- tókan var gott 200 krónur hetta fyrsta árið, tað var so hampuligt. Tá fóru eingir motorar, tað var seglskip.

— Heimkomin róði man út um veturin tá veður var, og annars sama knossið at bera torv, velta á tróðni tá útróðarveður ikki var. Tað skuldi berast, høvd og garnar skuldu gravast niður, og tað skuldi alt berast á nakkanum.

motorbátar úr Vágnum um vet- urin, vestanfyrri róðu teir ikki út fyrr enn út á várið, tá vit fóru av- staðaftur at fiska.

Vit plagdu at rógva út saman, Hannis hjá Demmusi, Sofus á Landavegnum og Pól og onkrir aðrir

TÁ TEIR SOKTU Á BANKANUM

— Tað árið, tá skipini blivu skotin niður á Bankanum fóru vit 3 túrar við »Louise«, tað var í 1917, tað var fyrst í februar. Kynd ílsmessudag komu vit aftur av fyrsta túri. Tað lukkaðist gott, fingi upp bátið hvørja ferð, men tað fóru vátligir túrar innaftur.

— Vit komu ikki út fyrri týski- num, tað var ikki fyrr enn seinri um várið at teir skutu.

— Eg minnst at Jóannes í Funn ingsstovu kom út at leita eftir okk- um, vit fóru tá beint kommir av Foroya Banka á Fugloyarbanka, og eg var tá við »Marshall« sum Palli á Lava forði og Jóannes forði »Rosu«. Hann fortaldi okkum at skipini fóru niðurskotin.

— Tú vart til skips nokur ár.

— Eg var burturi til 1930, 11 ár við »Marshall«, tvey seinastu árin við »Mignonette«, Dess forði hana.

— Og so fórt tú í land?

— Tað var um heystið 1930 á majrið og havi síðani verið har.

GLEÐILIGUR FRAMBURÐUR

— Vit kunnu ætla, at tað er munur á í dag og tað tú minnst?

— Tað er so stórur munur uppá allar mátar í Havn. Eg haldi fyrst og fremst hvat viðvíkur teim ungu nú og okkum tá. Hvast arbeiði, ið var lagt á tey ungu tá, tað kann valla nakar fyristilla sær — og so tað sum verður lagt á tey í dag.

— Ikki tí, tað missunni eg teim- um ikki, tvørturímóti, eg má siga at tað er ein stórur framburður í tí.

— Hugi um tað peningaliga, her haldi eg, at tað var betur um tey ungu dugdu betri at sæð til tað tey tjentu. Tá vit fóru ung var nú heldur ikki so nógv at fara til.

Dansur var bert um veturin. Í

Lýsing

Havnar Handverksmeistarafela g ger limum sínum kunnugt, at tá tað ikki er eydnast at gera ein sáttmála við Havnar Handverk- arafelag um handverksarbeiði, og tað tykist sum tingingar eru nyttuleysar og bera onga loysn við sær og verður loyvt limunum frá í dag av at taka handverkarar í arbeiði innan øll handverk- øki, eftir hesum lönartreytum:

Normaltíð 8—17	927 oyru um tíman
Yvirtíð 17—20 + 38 %	1279 — — —
Yvirtíð 20—8 + 58 %	1465 — — —
Week-end, sunnu- og haldigadag.....	1641 — — —
Amboðspeningur	22 — — —
Skitnaviðbót	22 — — —
I dampketli og lýsi- og oljutangum.....	200 — — —

Fyri forskalling og sveising, verður henda lön latin til ófak- lærdar, ið hava nomið skeið ella eru vanir við hesi arbeiði: (Handverkarar, jarnsmiðir og timbursmiðir) fáa handverk- aralön.

Normaltíð 8—17	831 oyru um tíman
Yvirtíð 17—20	1108 — — —
Yvirtíð 20—8	1284 — — —
Week-end, sunnu- og haldigadag.....	1409 — — —

Hesar lönir verða at fylgja prístalínum sambært Lögtingslóg nr. 21 frá 16. maí 1961.

Fritíðarskipan sambært LI, nr. 31 frá 19. mars 1951 við seinni broytingum.

Arbeidsvikan verður at fylgja LI, nr. 14, frá 24. mars 1964 grein 3 seinasta petti.

Tórshavn, tann 23. maí 1966.

HAVNAR HANDVERKSMEISTARAFELAG

føstu varð ikki dansað. Biografur var.

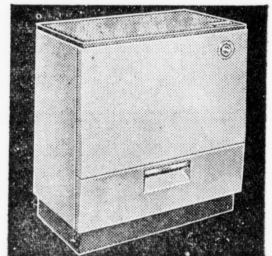
— Hvast var av felagslívið fyri ungdomin?

— Tað var avhaldsforeiningin, losjan og barnalosjan sum Elsa Debes stóð fyri sum leiðari. Vit fóru tá niðan í Hoydalar til fot- bólt, Waagstein hevði fimleik um vetrarnar fyri teim vaksnu, og har var man við onkran vetur, Tað var í tí gamla gymnastiksalinum, hann stóð í bókhandilsgarðinum.

— Vit takka Edvard fyri sam- roðuna og skulu bert leggja aftrat, at tað kundt verið so mangt at tik- ið við aftrat, sum Edvard kundt fortalt okkum, men lesarin og tá serliga tey yngri, sum ikki minn- ast ta gomlu Havnina, hava fingið eina hómíng av hvussu ómetalliga stór broytingin er og hvussu lívið hjá havnadreingi tá var.

b.

HESS-O-DAN
den
**varme-
rigtige
oliekamin**

- dejlig nem varme
- god økonomi
- indbygget tank...

Pf. Valdemar Lützen
Tórshavn — tlf. 1020

Krambúðarstarv

Sóknast verður eftir hjálp í krambúðini — møguliga sum fritíðaravloysari.

K. Morkore, bakameistari, Klakksvik

Barnavognur

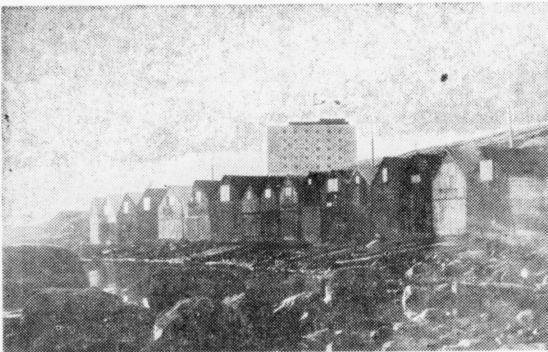
Ein barnavognur í góðum standi, til solu.

Frentsm. visir á.

TØKK

Á henda hátt sigi eg tykkum øll um, ið gleddu meg á 50 ára føð- ingardegi mínum, hjartaliga tøkk. Heilsan

Ki Morkore

Neystini í Alakersvik — Nýggja landssjúkrahúsið

fóru vit í fisk, tað var í Alakeri hjá Restorff, Carl Bærentsen hevði við tað arbeiðið at gera, fiskat- urking og vasking.

Fyrsta eg minnst fingi vit 3 oyru um tíman, tá vit fóru eitt sindur størri 5 oyru. Konufólk fingi 10 oyru um tíman, Vaksnir menn fóru ikki við uttan tað stóð á at bera saman, tá tað sá út til regn. Tá strekti Alakerur seg inn á smelthúsin, lýsihúsin, har sum Mouris hjá Rubekki plagdi at smelta lýsi.

Tá fería var og vit ikki fóru í skúla og tað ikki fóru terradagar til fiskiturking lúkaðu vit grasið burtur millum steinarnar á fiska- plássinum, tað dæmdi okkum illa, men tað bleiv gjørt.

— Tá var ikki so hogligt at fáa brenni í teirri tíðini.

— Nei, tað kann nettupp ikki sigast. Vit húðu í Rættará og skul- du ganga niðan í Hoyvikshagan, niðan á Vatnaskarðar eftir torvi, vit høvdu torvheiðar har. Leiðin gekk eftir Konradsbrekku, heim gjøgnum Vágshotn, niðan gjøgnum brekkuna, síðan ganga undir Boisensgarði (Bókhandilin) yvirum brúnna og niðan gjøgnum Ting- húsvegin, tað fóru ikki aðrir veg- ir at fara eftir, og fóru vit um traðirnar var altíð onkur eftir okk- um, tað var ólógligt og ikki var tað gamansleikur. Jú knoss var.

TIL SKIPS

— 14 ára gamal bleiv man kon- firmeraður og skúlagongdin var lið

Havvarmynd tikin áðrenn 1865 — áðrenn kirkjan var umbygd; myndin er tikin úr Rættará, fremstu hæðin — omanfyri kolgarðin hjá Valdemar Lützen, (húsin hjá Grías)